

ELŐFIZETÉS:
 Egész évre . 6 ft.
 Fél évre . . . 3 ft.
 Negyed évre 1 ft. 50 kr.

A lap szellemi részét illető küldemények a szerkesztőnek, anyagiak a laptulajdonosnak küldendők.

BÁCSKA.

MEGYEI KÖZÉRDEKŰ POLITIKAI KÖZLÖNY.

HIRDETÉSI DÍJ:
 egy 1 hasdobs petit sor 10 kr., többszöri hirdetésnél olcsóbb.
 Nyiltér sora 25 kr.
 Bélyegdíj milder líradónál 30 kr.
 A hirdetések Bittermann Nándor könyv- és könyvnyomtatás vállalatjának és a szerkesztőnek fogadtatnak el.
 Kéziratok nem küldetnek vissza.

Egyes szám ára 10 kr.

Megjelen minden kedden és pénteken.

Egyes szám ára 10 kr.

A szabadelvű párt kilátásai.

Még alig egy hét és a szóáradat, mely a „bús“ hazafiakat „a Kárpátoktól az Adriáig“ egy szebb jövő hajnalával biztatta, meg fog szünni, vissza fog térni rendes medrébe. Gyűrűzni fognak még egy küssé a hullámok, valószínűleg halani fognak ismét rengeteg alaposságu panaszokat a választások tisztasága ellen, aztán még három hét — és újból hirdetik majd a nemzeti párt padjairól az angol példákat és fognak sírni a szélső baloldalon műkönyveket.

Választás alatt világszerte az eszmék tisztázásának legjobb módját, kormányképes ellenzéknek többségre, hatalomra való jutásának alkalmát értjük. Elvi harc az, mely évszázad óta, mióta parlamentről csak szó van, módot nyújtott új, nem egyszer korszakot alkotó eszméknek a közszellemben való kifejlődésére, a nemzet közvéleményének a kormány eljárása, úgy mint irányelvi feletti bírálat mondására.

Eppen ezen új áramlatok felszínre kerülésének szüksége, az alapos és indokolt bírálat adják okát, miért fontos az ellenzék küzdelme, miért követelünk az ellenzékeltől elvi álláspontot. Párison ezen elvi álláspontnak elég van téve. Mozgékony jelöltek és még mozgékonyabb korteseik hirdetik megyszerte a három egy ellenzék elveit, kijutott mindenikből és a hol kell, ott az állítólag népszerű nyelven tartott pártprogram, röpirat alakjában még népszerűbben adatik elő.

Hanem gyakorlatban ezen buzgóság annál silányabban üt ki. Régi már a hasonlat, de azért itt is találó, hogy ilyen nagy tüzet kár volt a kis peccsenyéhez gyújtani. Midőn harmadfél hónapja „megindult“ alattunk a fekete föld, mely elnyeli majd a hatalmasokat, uszály-hordozójukat és (hogy nekünk is jusson valami) bérenc sajtó-jukat, gyengébb szívű emberek remegni kezdtek. Mintha látták volna már azokat a szegény „mameluk“ bácskai képviselőket mind kiakolboltva, és helyettük világhírdető eszmékkel terhes népboldogítókból ellátva a bácskai mandátumokat. „Bácsme gyében a kormánypart csak volt, elsepri azt a választás, még hirmondó sem marad!“ És mi történt?

Nem tudjuk eldönteni, az ellenzéki szikra

volt-e gyenge, vagy pedig a fúvó, de a füst a lángnál sokkal nagyobb volt.

Legelőbb is konstatálni kívánjuk azt, hogy komoly-számba vehető jelöltet az ellenzék keveset állított fel, három kerületben pedig a még jelölt-fogási kísérletei is hajótörést szenvedtek. Az egyik predestinált jelölt megírta ugyan a napokban, hogy ő csak egy órával késett el a jelöltségtől, hogy azonban helyét ki foglalta el, az nagy mélységes titok, félünk, hogy örökké az marad. Más kerületekben bámulatos jobb ügyre méltó tevékenységet kellene kifejtjenek, hogy csak egy küssé is plauzibilis jelöltre teheszenek szert, hogy legalább a párt presztigeje, fennállásának dokumentálása által meg legyen őrizve. Látunk jelöltek közt olyat, ki még alig tíz hónapja, szakra menő közönség előtt dicsőítette a kormányt, hogy még a mi „bérenc“ tollunk is megirigyelte, most pedig ő nemzeti párti programmal, kortesei helyel-közszel zsidóveréssel korteskednek.

Ebben a speciális bácskai jellegű korteskedésben nem utolsó szerepet játszik a consularis bíráskodás hírhedt időjóslo barátja. Hol kibúvik, hol bemegy. Egyszer fehérre lesz festve, egyszer pirosra, majd meg sárgára, de szerepe eléggé változatos. Midőn a kormánypart eljárásáról van szó, akkor a hivatalos presszió a jelszó. Nincs az a baktverő rendbontó fráter, ki nem lenne mártír, nincs az az ellenzéki kapacitás, ki nem volna (az igaz félreismert) lángész. Mikor pedig a szavazatokról van szó, akkor előveszik az iparosokat, számon kéri, mintha kenyéradók volnának, hogy mernek kormánypartiak lenni, megbízásaik megvonásával fejtőgetik. Nappal hirdetik a választási szabadságot, éjjel pedig suhancokkal letépetik az ellenpart hirdetményeit. Más helyen fejbeveréseket rendeznek a szabadelvű párt hívei közt, a harmadikon a központ szóból kiűrtje gazembernek nyilvánítja mindazokat, kik nem nemzeti pártiak.

Folytathatók e példákat, de nekünk elég, és ha valami megjegyzést tehetünk, csak az lehet, hogy sajnálatunkat fejezzük ki a felett, hogy az ellenzék jelölteit túlbuzgó híveik ily sárral veszik körül. Bizonyos megnyugvást azonban nem tagadhattunk el. Nagyon régi dolog, hogy a ki haragszik, annak nincs igaza, és a ki mérges, annak rosszul áll a szénája. Ha pedig e régi

igazságot az adott esetre alkalmazzuk, a brit nagy költő egy darabja jut eszünkbe: „Sok hü-hó semmiért!“

Bármit is hirdessenek, azt az egyet nem tagadhatja el még a legvérmesebb ellenzéki sem, hogy az intelligencia, a birtokos, kereskedő és előkelő iparos osztály majdnem kivétel nélkül a mi táborunkban van. — Azon elemek, melyeket vagyonuk és képességük, ugymint a közbizalom e vármegyére és e város ügyeinek vezetése és ellenőrzésével már évtizedek óta megbíz, legnagyobb részben a táborban tömörülnek. És ezen osztály nagyon tudja, hogy e választásnál miről van szó. Nemcsak az fog eldönteni, vajjon e vármegyére és város mandátumainak birtokosai a szabadelvű vagy a nemzeti párt hívei legyenek-e, hanem arról van szó, hogy azon osztály, mely a közügyek vezetését eddig teljesíti, helyt adjon-e olyanoknak, kiket vagy személyes érdek, vagy hatalomvágy vezet, azok legyenek-e urai e vármegyének és városoknak, kik e tiszt teljesítésében kötelességet, vagy azok, kik abban passziót, sportot találnak.

Bizunk a bácskai nép higgadságában, józan ítéletében, melyet semmiféle izgatás, sem aprólékos tüszúrás nem fog megzavarni. Azok pedig, kik annyit emlegetik azt a fekete földet, vigyázzanak, mert ha az megmozdul, őket nyeli el!

Az ellenzék és közlönye hirdetni fogja, mint hirdette 1884. és 1887-ben, hogy minden kerületben az övék a győzelem (még ott is, ahol nem is volt jelöltjük) és egyéb a kültagok lelkesedését és (ha lehet még) hangszálagjai erejét emelő híreket, az ő sok „bizonyos“ győzelmeikre azonban engedjék meg, hogy Mikszáth egy adomájával feleljenek.

Volt egyszer egy mátyás-madár, melynek összes beszélőképpessége e szavakból állott: „Ne félj Mátyás“. Kialtotta is ezt szüntelen, akár kellett, akár nem. Egyszer szegény mátyásunkat is utólte a fátuma egy cica alakjában, vitte, a mátyás pedig rémülve kialtotta: „Ne félj Mátyás, ne félj Mátyás“. És még mikor a torkát fojtotta a macska foga, akkor is elhaló hangon csak annyit mondhatott: „Ne félj Má . . .“

Biztosra vesszük, hogy Zombor város polgárai újra megválasztják Koczár Zsigát. Aki népszerűségét atyjától, e város hajdani jeles fő-

A „BÁCSKA“ tárcája.

Ha elhunyt . . .

Ha elhunyt kedvesimre gondolok,
 Ha újra érzem azt, mit érezett
 Szívem, midőn magamra hagytanak;
 Sebenre irt ad: az emlékezet.

Ha délibáb gyanánt enyésznek
 A hír, dicsőség s minden csalfa fény,
 Ha szárnytöröttten porba hullottak;
 Marad mi megvigasztal: a remény.

Ha minden álom álomnak marad,
 Ha kinnak érzem már az életet;
 A hitnek égi szent világa az,
 Mitől megint csak újra éledék.

S ha pusztá szó lesz már a „kegyelet“,
 Ha a „hit“, „remény“ is mind elhagytak;
 Szemednek lányka egy tekintete,
 Leszen mi sirba visz vagy-éltet ad!

Hisparius.

AZ ÉN ELSŐ SZERELMEM.

— Humoreszk. —
 Írta: Krausz Bernát.

Ah, ha önök ismerték volna az én első szerelmemet! Nem azért, kérem szépen, mintha most már megismerni elkéstek volna, sőt ellenkezőleg, még csak most érdeues igazán vele foglalkozni.

Ismerik önök a hórihorgas fővadásznét ott a hegyek között a Duuán tul a Zalában? A fővadásznét, kérem szépen, fitos, kis vörös orrával, előre tolakodó állával, amelyen néhány szál serte is berzenkedik, kiálló arcosontjaival, amelyeken itt-ott olyan gyönyörű és hatalmas vörös szemölcsök telepedtek meg, mintha csak oda festették volna őket.

Ő volt az én első szerelmem. Ah, és én szerettem őt kimondhatatlanul, végtelenül és — reménytelenül. Igen, reménytelenül és igazán még ma sem vagyok vele tisztában, hogy mit tettem volna akkor, mikor — máshoz ment nőül. Nem tudom már, csak arra emlékszem, hogy borzasztóbbnál-borzasztóbb gondolatok kovályogtak agyamban; de mivel egyik terv sem tetszett a boszúállásra alkalmatosnak, hát mindig újabb és újabb, szörnyebbnél-szörnyebb terveket kovácsoltam és a sok tervezés közben rátaláltam — második szerelmemre . . .

De ha önök akkor ismerték volna az én első szerelmemet.

Oh, valóságos égi jelenség, igazi tündér volt és én még most is látom lelki szememmel, mint lebeg tova fehér musselinruhácskájában s mint reptilnek utána azok a kis világoskék szalagok, melyek karsu derekát átölték. A musselinruhácska rövid volt, a szalag lazán megkötve és én mindennap találhattam egyet a földön, amelyet aztán gondosan selyempapírra takargattam és szívelem őriztem, míg csak egy egész pántlikás boltot nem nyithattam velők.

Az én első szerelmemet, a mostani hórihorgas fővadásznét, Arankának hívták.

Aranka! Oh, mit nem éreztem én valaha e név hallatára!

Es én a legvalószínűbb plátói szerelmet éreztem Aranka iránt. Komolyan mondom. Sobasem hittem és senki engem arról meggyőződtenni nem tudott, hogy Arankát másként is lehetne szeretni, nemcsak plátói szerelmemmel.

Es mégis féltékeny voltam rá . . .

Egyszer kint voltunk mindnyájan Aranka nagybátyja pusztáján és élveztük a maga valódiságában a falusi életnek hamisítatlan örömeit, az egészségi szempontból oly melegen ajánlott tehénistálló illatától kezdve le egészen az — aludttejig, amely az ember gyomrában sokszor nem kisebb revolúciót szokott előidézni, mint a szerelem a szívében.

En mind a kettőtől sokat szenvedtem. Kezdetben persze minden jól ment. Aranka nem látszott tölem idegenkedni, de sőt gyakran mosolygott is reám . . .

Egy szép nyári este (oh, hogy az olyan estét is szépnek kell jeleznem!) egy fiatal ember érkezett körünkbe. Meg is mondom mindjárt, hogy a fiatal ember Aranka nagybátyjának az unokaöccse, Arankának tehát cousin-ja volt; ugyanaz, aki ma fővadász ott a Zalában, a hegyek között . . . Frigyes volt a neve, de mi csak Fridolinnak híttuk.

Es Fridolin szép fiatal ember volt. Nem szívesen mondom ezt róla, de ami igaz, az igaz: Fridolin szép volt. Es ami fő, pogányszerencséje volt a lányoknál. Fájdalom, ezt csakhamar nekem is keserűen kellett tapasztalnom.

Elképzelhetik tehát, kérem szépen, helyzetemet. Iszonyuan kétségbe voltam esve. Mert hát hogyan is tudott volna Aranka neki ellentállni?

Beláttam, hogy Aranka reám nézve elveszett, ha csak valami utat-módot ki nem talál, mellyel Fridolin szépségét legalább Aranka szemében elhomályosítsam. Tehát gondolkodtam.

Arra a gondolatra jöttem, hogy nevétségessé teszem őt Aranka előtt. Tudtam, hogy egy férfit, ha még oly Don Juan is, mi sem tehet jobban tönkre a nőknél, mint ha nevétségessé lesz előttük.

Fridolint tehát nevétségessé kellett tennem.

birájától örökölte; ki ezen népszerűséget mint igazságosságáért és jó bánásmódjáért közszeretben és tiszteletben állott járásbíró és később mint e város javára működő és fényes eredményeket elért országgyűlési képviselő csak nevelte.

A vármegye választó polgárai bizonyára nem engedik elejteni a vármegye büszkeségét, Gromon államtitkár; a megye legbuzgóbb és kerületeért élő-haló volt képviselőt, Vojnits Pistát; a hazafiaságról megismerzte tisztelt jeles szerb hazafit, Popovics Vazult; a lovagias gondolkodásáért és a vármegye ügyei irányában élénk érdeklődésért közbecsülésben álló Latinovits Ernőt; a parlament egyik kiváló alakját és a szabadelvű párt bátor harcosát, a tudományos világ egyik kitűnőségét, Pulszky Ágostont.

Továbbá ismervén a megye választóinak gondolkodását, biztosra vesszük, hogy a parlamentet megajándékozzák oly kiváló szakérővel, mint Michelsz Károly és Kovács Pál; a megye legnépszerűbb tisztviselőjével, kiváló igazgatási kapacitással, Matkovits Lajossal és a megyebeli szerbségnek igaz hazafias gondolkodása, szeretetreméltósága és előkelő családi összeköttetéseinél fogva egyik legkiválóbb tagjával, a szabályi kerület kongresszusi képviselőjével, Zákó Milánnal.

A kulpini kerület hazafias és értelmes közönsége bizonyára nem szorul a mi tanácsunkra, hogy a két, különben egyaránt derék jelölt közül, kit válasszon meg. De bármelyiket választja is, mindkettő számot tevő tagja lesz az országgyűlésnek.

Vége Baja városa bizonyára egyhangú bizalmával tisztelendi meg Drescher Edét; azon jeles férfit, ki a város ügyeit oly ritka buzgalommal és bölcseséggel 10 éven át vezette.

Ezek után kétségtelen, hogy az ellenzéki több mint biztos kerületek is a mátyás-madár sorsára jutnak.

Valuta rendezés. Wekerle Sándor pénzügyminiszter nagybányai választói előtt tartott beszédében tüzesebben nyilatkozott a valuta-szabályozás kérdéséről. Kétségtelen, hogy ezen ép oly fontos, mint érdekes nyilatkozat nyúlunk, mint Ausztriában — hol egyre szaporodnak a valuta-szabályozást sürgető hangok — a legkedvezőbb benyomást fogja kelteni. A kérdés szerfölött kényes természeténél fogva érthető, hogy a pénzügyminiszter nem bocsátkozhatott részletekbe, hanem csupán igen tág körvonalakban jelezte azt az álláspontot, melyet a valuta szabályozása ügyében elfogad. Így is azonban félreérthetetlenül kiténik szavaiból, hogy Magyarország kész minden pillanatban hozzá fogni a valuta-szabályozáshoz; hogy a nélkülözhetlen előfeltételek e nagy művelet keresztül vitelére meg vannak, azaz, hogy államunk pénzügyi helyzete megbírja e művelet költségeit és hogy a lehetőség a szükséges aranymenyiség beszerzésére teljes mértékben meg van.

De kiténik a pénzügyminiszter beszédéből a kérdés megoldásának technikai módzata is.

A magyar kormány meg fog állapodni az osztrákkal az értékelési illetégek és el fogják határozni közösen a forgalomban levő államjegyek részleges vagy teljes bevonását. E jegyek beváltására három vagy négy évi átmeneti idő fog kitérni, mely alatt a kormányok beszerzendik a szükséges aranymenyiségeket. Hogy az osztrák-magyar bankra a valuta szabályozásánál nagy föladat vár, az természetes. Ép azért az önálló magyar bank kérdésének felszínre hozatala a rendezett valutaviszonyokra való áttérés előtt nem alkalmas és idősebb. Hogy azonban Wekerle oly nyomatékosan

hangsúlyozta föl nem adott — s tegyük hozzá soha föl nem adható jogukat az önálló magyar jegybankra — az jó benyomást fog gyakorolni ellenzéki körökben is.

Választási mozgalmak.

Német-Palánka, 1892. január 16.

A tovarisovai választókerület szabadelvű választói f. hó 15-ikén a palánkai kaszinó helyiségeiben tartották meg képviselőjelölési értekezletüket.

A pártelnök azt megnyitván, felszólította a jelöltek a kijelölésre, mire egyhangulag nagy lelkesedéssel eddigi volt képviselőnk, Gromon Dezső államtitkár kiálták ki. Határozatba ment, hogy erről a jelölt táviratilag és külön küldöttségileg is, a felvett jegyzőkönyv átnyújtása mellett értesítsék. A távirat nyomában megszerkesztett a következő szöveggel: „A szabadelvű párt tovarisovai kerület értekezlete Méltóságodat mai napon törhellen rokonszenve és tántoríthatlan bizalma folytán a jövő országgyűlésre is egyhangulag képviselőjéül megválasztani óhajtván, tisztelettel felkéri, hogy a jelöltséget elfogadni s a kerületet elévülhetlen jótételeivel továbbra is boldogítani kegyeskedjék. A jegyzőkönyv küldöttségünk által hétfőn fog bemutatni. Eljen Gromon Dezső, a tovarisovai választókerület országgyűlési képviselője. Üdvözlettel Harlikovics Károly elnök, Büchler Róbert, jegyző.”

Oméltósága a jelöltség elfogadását a következő stírgönyben tudatta az elnökkel:

„A tovarisovai választókerület szabadelvű pártértekezletének határozata nagyságod által előzetesen is tudomásomra hozatván, sietve küldöm ez uton addig is mely hálámnak legőszintébb kifejezését, míg személyesen köszönetet mondhatok a tovarisovai választókerület részéről újabbán és ismételtelen csekély személyemet ért kiváló és örök hálára lekötendő kitüntetésért, büszkeséggel tölt el azon tudat, hogy épp ezen választókerület választóinak, kik kimagasló hazafiaság, intelligencia és függetlenségük folytán oly magas fokon állanak, bizalmukat és ragaszkodásukat nemcsak meg tudtam szerezni, de szerény működésem által annyi éven át egész tiszta fényében meg is őrizni, fogadják hazafiai üdvözetem mellett legforróbb köszönetemet. Gromon Dezső.”

Ó-Kanizsa, jan. 17.

Az ó-kanizsai választó kerületben igen élénk, s úgy az ellenzéki, mint a szabadelvű párti választók tevékeny buzgalommal fejtenek ki, hogy a győzelmet maguknak biztosítsák. Azonban még ezek a tisztesség korlátain belül, addig az ellenzék mindent elkövet, mint az f. hó 14-én Adán is megtörtént, hol az ellenzék egyes intézői által (kik ellen a fenytő bíróság a vizsgálatot megindította) nagyszámú nem szavazó csöcselék felbujtatott, hogy a programbeszédjét elmondani jövő szabadelvű párti képviselő-jelöltet: Matkovits Lajos Zenta járási főszolgabíró, a programbeszéd elmondása alkalmával túlkiabálják, s az öt kiserő, (mintegy kétszáz kocsiból álló) szabadelvű-párti kíséretet követel és sárral megdobálják, a kocsikról a zászlókat letépjék, stb. — Mindez pedig azért történt, mert az ellenzék elkeseredett, hogy még az ó képviselő-jelöltüket Tompa Antalt (azelőtt Stumpf Antal) alig kísérte 80 választó, melyet növelt mintegy 100 nem szavazó, addig Matkovitsot felül 300 választója fogadta. — Már ezen fogadtatás is feljogosítja a jelöltet arra, hogy a biztos győzelem elé nézzen, a bosszús ellenzékiet pedig meggyőzze a biztos bukásról. — Különben is azt az ellenzékiet nemcsak hogy maguk is belátják, de önmaguk is elismerik, ha egymással beszélnek, egyedül csak a nagy ellenzéki világ (?) lapnak, a „Budapestnek” szerkesztője: Graeca György ex-jelölt hirdeti még mindig lapjában a biztos (?) győzelmet, s rágalmozza folyton Matkovitsot.

Már pedig a kormánypártiak győzelmét azon lelkes fogadtatás is eléggé biztosítja, melyben Matkovitsot mindenütt részesítik, mert még Tompát Adán alig 80 szavazó, Moholon pedig csak 2-3 ellenzéki, addig Matkovitsot Moholon mintegy 300, Adán pedig felül 250 választója fogadta. — Hasonlóképpen Sándoron és Csantavéren. — Amott Tompát alig 20, emitt 25 szavazó, Matkovitsot pedig mindkét helyen mintegy 100-120 szavazója fogadta.

Vasárnap, f. hó 17-én tartotta meg Tompa Anta Ó-Kanizsán a nagymiséről kijövő népek a r. kath templom előtt programbeszédjét, melyben különösen a népművelésre legalkalmasabb témát: a nagy adót, s az ó nagy vallásosságát fejtegette, a melynek végeztével kérte a jelöltek, hogy minél jobban tömörüljenek azon zászló alá, mely alatt (!) éveken át küzd (?) a 48-as zászló alá. (Mellesleg megjegyzem, hogy Tompa, ki szűkségből szint változtatva, magát oly lelkes 48-asnak vallja, Budapestről a központból mint „nemzeti párti” jött ki.) A nép egyesének természetesen ezen ámitással párosult hangzatos szavak tetszettek, melyeket azonban csakhamar lerontott Matkovits szabadelvű-párti képviselőjelölt által délután elmondott program, mely nemcsak erős érvekkel megcáfolta, de rámutatott egyszerűen az ellenzék azon nemtelen fegyverére, melylyel a többségben levő szabadelvű-párt ellen agítal: a csöcselék felbujtatására, melylyel nemcsak Adán, de e helyt is a szabadelvű-párti képviselőjelölt beszédjét tüharsogni iparkodtak, hogy így az elámitott nép a szabadelvűek tapintatos, észszerű s a népjárat célzó törekvéseik megvilágítására irányuló beszédjeit meg ne érthessék. Azonban az ellenzék eme nemtelen boszúja sehol sem sikerült, mert a Matkovits s pártja ellen irányított golyó, önmagukra az ellenzék intézőire pattant vissza, kik ildomtalan eljárásuk méltó jutalmát megkapják. Sőt mint e sorok írásakor értesülünk, Adán, a járásbírósgát által, már is többen levannak tartóztatva, az intézők ellen pedig folyik a vizsgálat.

Egyébként, hogy Matkovits pártja mily erős, azt legfényesebben igazolja azon lelkes fogadtatás, melylyel ugy Martonoson, mint Ó Kanizsán fogadtatt, s a mely a nézőknek (a bevonuló 150 kocsival) imponáns látványt nyújtott, — másrészt pedig igazolja az ellenzék által követett boszú szülte féktelenség.

Szóval, hogy az ó-kanizsai választókerületben Matkovits Lajos lesz a győztes, az minden kétséget kizár, sőt győzelmé oly fényes lesz, hogy 4-500 szavazattal többségben lesz. — I. —

Ó-Becse, január 17.

A szabadelvű párt ma tartotta gyűlését a nagyvendéglő disztermében.

A kitűzött határidőben, d. e. 11 órakor a nagyterem, ugy karzata is megtelt helybeli és idegen tagokkal.

Vissy Károly kir. közigazgató, eddigi pártelnök a gyűlést megnyitván, rövid szavakkal jelezte az összejövetel célját s törvény és szokás szerint eddigi elnöki állását a választók rendelkezésére bocsátván, eddigi működéséért általános eljnt nyert, mire is dr. Milkó Ignác járásbíró az új elnök és tisztviselők megválasztását elismertte fel. Ujra egyhangú eljnt kiserítésében a volt elnök választatott meg, helyi és vidéki alelnökök is ugyanez alkalommal választatván.

Következett a legfontosabb, a miendenkit egyformán érdeklő, képviselőjelölt kijelölés.

Mi természetesebb, mint az, hogy kerületünknek eddig 14 éven át volt képviselőjét jelöltük ki ujra egyhangulag, szünni nem akaró eljntések közt.

Igazán jól esett azt az általános örömet látni, amikor Popovits Vazul neve fölhangzott. Magyar, szerb egyformán örült, hogy a kerület képviselőségét ismét annak kezébe tehetle le, akiében évek hosszu során át megszokták nélkül lenni tudta, kinek eddigi működésével nemcsak teljesen megelégedve, de arra büszke is volt.

A megtestesült beszélet, a szerényesség, a jószívűség, a szép ész, mely nem a mai divatos, hangzatos szavakban, hanem a csendes munkálkodásban nyilvánult.

Van e valaki, aki ügyes-bajos dolgában közbenjárását igénybe vette, benne csalódott volna?

Ha a kerület valamelyik közönségnek érdeke forgott szóban s ez neki tudomására jutott, nem-e vetette magát azonnal közbe s ami töle telt, nem-e követett el mindent ez érdeke érvényesítése céljából?

Aki vele személyesen érintkezett, nem-e a legkellemesebb érzés töltötte el a tapasztalt leereszkedő, nyájas bánásmód fölött?

Hallott e, tapasztalt-e bárki ő róla a legcsekélyebb olyan dolgot is, aminek elkövetését csak megbánna is kellett volna?

Hazafiaságát tekintve, ha találunk is hozzá hasonlót, de különben nem.

Talán nem is szép vonása ez ifjúkori karakteremnek; de kimondhatatlanul szerettem Arankát, a jelenlegi hórihorgas főadásznét ott a Zalában, plátói szerelemmel és ezen érzelmem előtt minden morális érvnek hátrálnia kellett.

Csakhamar készen voltam a hadicsellel... Mint mondám, Fridolin egy valóságos Don Juan volt. Minden szoknya után szaladt; de a szép nőket mégis jobban kedvelte, mint a nem egészen szépeket.

Később megmondták nekem, hogy az ilyen Don Juanok a szépnek szépeit határozottan előnyben részesítik.

A pusztán volt még Arankán kívül egy másik szép leány is, akit mi közönségesen „mamsell”-nek hittünk; de máskülönbén a keresztiségben Mária nevet nyert.

Mária vezette a pusztai háztartást; de ettől eltekintve még fiatal volt és feltűnően szép, ugy hogy magam is, ha Aranka iránt nem viseltem volna oly erős plátói szerelemmel, hát Máriát kellett volna szeretnem.

Különben a „mamsell” meglehetősen rideg volt — velem szemben; de kérdés, hogy az lenne e Fridolinnal szemben is?

Erre a kérdésre építtem én tervemet és csakhamar Fridolinnal kebelbarátjává lettem.

Fridolin én irántam detto.

A pusztai lakházban csak 3 szoba volt, egy a nők számára, egy a cselédségnek és a harmadik az én szobám volt. Fridolint tehát hozzám kovartélyozták be, aminek mindketten igen örültünk...

Másnap reggel, már t. i. Fridolin megérkezése után, még mielött a bajnalpir a keleti eget elborította, szép csendesen felcibélődtem ágyamból.

Fridolin a legjobb hajnali álmát szuszogta.

Megjegyzem, hogy Fridolin rövid kis pörge bajszot viselt, meg én is. Fridolin mindig rövid fekete bársony kabátot és világosszürke nadrágot viselt, én meg szürke kabátot és kávészínű nadrágot viseltem. Fridolin széleskarimájú, fekete nemezkalapot hordott fején, én keskenykarimájú szalmakalapot.

Tebát csendesen felkeltem ágyamból, zajtalanul felöltözököttem — Fridolin ruhájába; azután nesztelenül elhagytam a szobát és lábujjhegyen siettem ki az — istállóba.

Tudtam, hogy Mária ilyenkor ott egy tehenet szokott fejni, amely senkinek csendesen meg nem állt, csak Máriának... Az okos állat!

Közbe legyen mondvá, Mária látta már Fridolint az ó bársonykabátjában megérkezésekor és ez a kabát nem kis feltűnést is keltett a pusztán, no hogy Fridolin szintén hamar észrevette a szép állatszéditőnöt, az több mint természetes.

Az istálló meglehetősen homályos világításban részesült, mindazonáltal a széleskarimájú fekete kalap az én szalmakalapotól, nemkülönbén a fekete bársonykabát az én molnárlegényes kabátomtól könnyen megkülönböztethető volt.

Fridolin arcvonásait meg nem ismerte még Mária, mert hisz csak futólagosan és jó távolból látták egymást.

Bátran benyitottam hát az istállóba és fölterésben nem csalódtam. Mária már ott volt és serényen dolgozott az okos állat tőgyein. Én pedig azonnal hozzáfogtam az udvarláshoz és csaptam a szelot az istállótündérnek keményen, egész a szemtelenségig. Megöleltem a mamsellt, majd meg is akartam csókolni; de ezt már Mária se vette tréfának, szörnyen haragra lobbant és sommás végzéssel kiutasított az istállóból.

Egyelőre meg voltam önmagammal elégedve és távoztam. Visszalopóztam szobámba, Fridolin meg keményen szundikált. Gyorsan levetkőztem, ágyamba bujtam és ujra elaludtam.

Mikor a reggelit szobánkba hozzák, mindketten fölébredtünk. Fridolin a reggeli elköltése közben tőről-begyre kikérdezte tőlem a pusztai életet. Végre Máriáról kezdett beszélgetni. Bevallotta, hogy nagyon szeretné a csinos házvezetőnöt meghódítani. Én pedig ugy tettem, mintha ezt a kívánságát meg se érttem volna. Mindazonáltal azt tanácsoltam neki, hogy ha Máriával zavar-

talanul akar beszélni, várjon estélig, amikor majd az istállóban fejés közben fölkeresheti.

Fridolin alig tudta eléggé megköszönni jó tanácsomat.

Az egész délelőttöt az erdőben barangolással töltöttük el. Szándékosan veztem vetélytársamat az erdőbe. Azt akartam, hogy a sok járáskelessel jól kifáraszam és hogy a délelőtti folyamában ne legyen alkalma Máriával találkozni.

Ebéd után Fridolin részint a nagy hőség miatt, részint a délelőtti fáradságát kipihenendő, nyugalmra tért.

Éppen akkor ment Mária a déli fejéshez.

Mikor Fridolin jó mélyen aludt, én (mert magam is ledültem ebéd után) gyorsan felvettem — Fridolin ruhát. Azután csendesen az istállóba lopózkodtam és ott — éppen ugy mint hajnalomban — erősen csaptam a szelot Máriának.

Mária persze megint csak kinevetett, később meg haragudott és ráncba szedvén pici szemöldökét, mereven kiutasított az istállóból. De én most már egykönnyen nem engedtem. Megígértem neki, hogy kész vagyok egy csókjáért azt a vad tehenet megfejni.

Ez az ajánlat szegot ütött a mamsell fejében. Egy pillanattig habozott, aztán így szólt:

— Jól van, ha ön ezt a tehenet ma este rendezen megfeji, kap tőlem egy csókot.

— Oh drága kisasszony — kiálték én elragadtatva — kegyed megnyitja számomra a — paradicsom — flaskót! (Ezt az utolsó szót azonban csak ugy gondoltam.) Ma este tehát itt leszek, hogy kedves állatját megfejjem.

— Ma este kinn fejtünk a kiskert kerítése mellett a ház mögött, mert az istállóba friss szalmát hordatok, tehát oda jöjjen — mondá Mária.

— Igenis ott leszek — feleltem és siettem be a szobába.

Melléklet a „Bácska” 7-ik számához.

Meggyőződése szent, ettől el nem tántorítható, ugyanazért meggyőződését követve, a szabadelvű párt híve, nem esoda, hogy ezen meggyőződésével mást is meggyőz s azért voltunk és vagyunk hívei a szabadelvű pártnak és neki, s azért vagyunk biztosak benne, hogy nálunk a szabadelvű párt arat ismét diadalt és képviselőnk lesz ennek híve Popovits Vazul.

A kijelölés megtörténvén, küldöttség ment a jelöltért, ki is megérkezvén, röviden elmondta beszámolóját és letévén a jövőre nézve is hitvallását, kijelentette, hogy a szabadelvű párt volt és lesz.

Igen szépen vázolta az elmúlt országgyűlés hasznos működését, röviden említvén azt is, hogy amit még végezni akart, a közigazgatás allomosságának törvényre való emelését, mi akadályozta meg?

Bizony, bizony mindig jobban beigazolódik az, hogy az ellenzék igen helytelenül cselekedett akkor, mikor a fenti törvény meghozatalát meghiúsította s ez nem mellette, hanem ellene való fegyver lesz a választások alkalmával.

Adjon az Isten sok kerületnek ilyen képviselőt, mert elkel hazánkban a minél több önzetlen, jóakaró honatya, aki nemcsak azért hívza a képviselői fizetést, hogy nagyságos urnak cimezzesse magát és örökös ellentmondásával a drága időt a hasznos munkálkodástól elvonja, hanem azért vállal mandátumot, hogy igazán képviselő legyen, igazán képviselje kerületét, vagyis annak javán fáradozva, a haza boldogságát elősegítse.

Ismételtem: éljen Popovits Vazul, az ó-becsei választókerület képviselőjelöltje.

A lehető legrosszabb ut dacára számos kocsin voltak Szenttamás, Turia, Földváról, úgy a vasuton jöttek Petrovosszellőre, a választók színe, java.

A gyűlés után a nagyvendéglőben bankett volt, melyen persze a tósztok el nem maradhattak.

Veprovác, jan. 18.

Tarackok dörgése, lövészek díszes felvonulása, trombiták harsonája és nemzeti zászlók játszi lobogása ünnepélyes esemény bekövetkezését jelentették Veprovác községében. Dél előtt 10 órakor megnyitott a plébánia ajtaja; ezer meg ezer szív éljenőhajától kísérve a községhez udvarán megjelent dr. Vojnits István, s midőn Faller Alajos községi jegyző, üdvözlő szavai után programmbeszédre megnyitott szépszavú ajkai, övé volt minden szem, rajta csüngött minden figyelem, s ki főt. Krappenheim József plébános ur beszédzavai bevégeztével tanuja volt a kedvelt képviselő urhoz való ragaszkodó szeretet nyilvánulásának, ki a szemek örömkönnyeiből olvashatta a szív meghatottságát a tehetséges képviselőjelölt urnak a meggyőzés erejével a választókhöz intézett őszinte szavai fölött: az a rokonszenv, a lelkesedés következményének fogja tulajdonítani a választó közönség azon óhaját, hogy a távozó jelölt urnak a legfényesebb kísérletet nyújtsa, s a tántoríthatatlan ragaszkodás zalogának fogja tekinteni, a 32 kocsin ülő 93 szavazópolgárnak azon tettét, hogy öngyűlöletét a községnek szomszéd Bresztovác községnek fényes meggyőződést szerzett arról, hogy volt képviselőjét régi szeretetében hűven megtartotta s túlnyomó többséggel újból való megválasztását biztosítani törekszik.

Egy jelen volt.

Martonos, 1892. jan. 18.

E hó 17-én a d. e. vonattal érkezett körünkbe közbeszélésben álló főszolgabíránk s szeretett képviselőjelöltünk Matkovits Lajos, programmbeszéde megtartására. A nyakig erős sár és esős idő dacára, mintegy 120—130 választó, 40 kocsi s lovascsoporttal vonult ki a távoles vasútállomáshoz fogadtatására.

Ott Eremits Vljakó jegyző fogadta, a szűnni nem akaró dörgő éljenek közt kilépő, érdemekben gazdag, szeretett képviselőjelöltünket s tolmácsolta a közs. választók nagytöbbségének rendíthetetlen ragaszkodását.

A rövid szívélyes viszonzválasz után megindult a fellobogózt menet a község felé, melynek közelében felállított esinos diadalív alatt áthaladva, tarackok folytonos durrogása s frenetikus „éljen” rivalgás közt ér-

kezett meg a piactérre, hol a szeretett képviselőjelöltet az összegyűlt választók nevében Hoós Béla jegyző üdvözlötte.

Rövid pihenő után megtartotta a tények valódiságán alapuló, szigorú logikájú programmbeszédét, percekig tartó helyeslő éljenzés által minduntalan félbeszakítva.

Különösen felhívta a választó-közönség figyelmét azon ámitásokra s nagyhangú frázisokra, melyekkel az ellenzéki pártok igyekeznek magukhoz édesgetni a választó-közönséget: adó, bélyeg, finác stb. eltörlése, katonaság lefegyverzése, önálló Magyarország eszménykép hangoztatása stb. — megértetvén a választó-közönséggel, hogy e terhek eltörlése a mai európai viszonyok s józan ész szerint is teljes lehetetlenség.

Feltűntette a mai kormányak a kereskedelem s pénzügy terén elért sikereit, gazdasági s ipari fejlődésünket, megjegyezvén: hogy ez érdemek sokkal nagyobbak, semhogy egy képviselőjelölt gyalázásai azok értékéből bármit is levonhatnának.

A folytonos éljenzés — helyesléssel fogadott programmbeszédet szerb nyelven is ismételvén, mintegy óra hosszat időzött még körünkben s azután a választók egy részének kíséretében Ó-Kanizsára hajtatott.

Ott a község határán hasonló lelkes fogadtatásban részesült s a végtelenné látszó kocsi s mintegy 40 lovas banderum kíséretében, zeneszó mellett tartotta meg bevonzulását — s a nagyvendéglő előtti téren programmbeszédét, mely után társasbéd következett.

Zsabya, január 18.

Zsabyán hevesebben dobog ma minden hazafiasan érző szív, örömlümpetül e község minden nemeskeblű polgára, dicsősége napjait ünnepli községünk. És jogosan, mert van-e lélekemelőbb pillanat az életben, van-e nagyobb büszkeségre jogosító körülmény, mint az, midőn a mindenkiül szeretett, hön tisztelt polgártárs, kinek bokros érdemei már közbeszédben is ismeretesek, megkapja tisztelőitől, barátaitól és elvtársaitól a legmagasabb kitüntetésnek jelvényeit. Midőn községünk egyik legnemesebb és legkitünőbb lakója, áldáshozó munkássága, önfeláldozó fáradozása jutalmul megkapja a rég megérdemelt elismerés dicsőítő zálogát. — Zákó Milán országgyűlési képviselő-jelöltünk azon férfiú, ki azon megtisztelő elismerés jelét élvezti, s pedig azon dicsőítő jelvényt, melyet hirtelen „szeretetek” tiszteletnek nevezzük, amelyet neki a választókerület összes polgárai egy szívvel-éllekkel elébe nyújtanak!

Zákó Milán f. hó 16-án Nádalyon tartá programmbeszédét. A lelkesedések és ovatók hasonlók voltak az előbbi községeihez. A szerb lelkész üdvözlötte a képviselőjelöltet. Zákó programmbeszéde általános tetszést aratott s itt is csak arról győződhetett meg, hogy csakis őt kívánják képviselőjüknek. Délben bankett volt.

Vasárnap f. hó 17-én az időjárás mostohaaságának dacára már kora reggel hosszú kocsi sorokban gyülekeztek a polgárok községülzünk elé a képviselő jelölt urat Gyurgyevóra kísérendő. Nyolc óra tájban tarack durrogások kíséretében el is indult a díszes csoport. Gyurgyevó határában már vártak bennünket a falu nagyjai ünnepi köntösben, zeneszóval. Oda érve Vrbach Ilija állt a deputáció elé és lelkes szavakban üdvözlötte a hön tisztelt képviselőjelölt urat kíséretével. Zákó Milán megköszönte a szíves fogadtatást, behajta azután a községbe, ki sem pihenve az ut fáradalmait, elmondta nagyszabású beszédét, fejtegetve legmélyebbrelátólag a kormány és a szabadelvű párt sikereit, kérve a választókat, hogy maradjanak hívek a zászlóhoz, melyet eddigelé egy szívvel és lélekkel lobogtatának. Hosszu éljenzések, és zsvivők követték lelkes beszédét! Villásreggeli után fél Gyurgyevó visszakísérte a képviselő-jelöltet Zsabyára.

Vasárnap délután Zsabyán tartott meg a programmbeszéd. Dél óta folytonosan öszülött a nép az utcákon. Az eget szürkítte bánat felhők fűdtek, de a szívekben viruló tavasz volt, boldog vidámság sugárzott az arcokról. A ki csak talpon lehetett, sietett a fötérre, hogy Zsabya „büszkeségének” beszédét el ne mulassza. Pont három órakor hatalmas mozsárlövések szakították át a levegőt, s egy 20 tagu bizottság sietett a képviselő-

jelölt ur lakására, hol Milosev Tódor mondott nagyhatalmas üdvözlőt. Visszatérve zene, dal és lövöldözések közt magukkal hozták a képviselőjelöltet a szerb iskola előtt fölállított tribunhoz. Itt főt. Pápity Milos prótő hazafias érdelemmel áthatott, magvas beszéddel fogadta képviselőjelöltünket; gyakran és hosszasan félbeszakítva éljen és zsvivő kiáltások által. — A zaj lecsillapultával Zákó vevé fel a beszéd fonalát. Beszélt az állam háztartásáról, az adó és hadügyről stb. Nagyszerű örömrivalgást keltett azon ígérétével, hogy minden erejével oda fog törekedni, miszerint a csajkás kerület is részesüljön a műutak és vaspálya jótéteményeiben. (Helyes! Éljen! kiáltások.) Nagy hatást keltett a rétfelosztás ügyével is. Végül Istenhözadott mondott kedves népének, kinek három évi itt működése alatt bő alkalma nyílt, sőt legbensőbb óhajait is megismerni és remélni, hogy képviselő mandátumát — Isten segítségével — úgy saját, mint híveinek örömére és teljes megelégedésére fogja betölthetni. (Hosszantartó éljenzés; szónokot mindenfelől üdvözlék.)

A prótő, főt. Pápity Milos a nép nevében köszönetet mondott Zákó Milának. „Örömmel vesszük tudomásul — mondá — a kifejtett elveket, mert azok valóban hazafias szellemű sugároznak és a nép javára irányulnak. Mi szentül meg vagyunk győződve, hogy ön kedves jelöltünk a nép javát, érdekét szívén fogja viselni. Ön jól tudja, hogy csak is azon haza virulhat fel, lehet gazdag és hatalmas, melynek népe melegegett és jómodu. A zugolódás, szegénység, adósság el-sorvasztja az embert és nem nevel derék honfiakat. Szivlje meg kedves uram szavainkat! Önbe helyeztük jövőnd sorsunkat, önbe, kit mint kitünő hazafit, mint résztvevő embert, mint jó testvért és derék barátot van szerencsénk tisztelni és szeretni. Legyen ön méltó mintaképe azon dicsőteljes ösenek, ki mint a csajkások kapitánya egykor karddal, vérével védte e nép jogait, javait! És a mai határtalan ragaszkodás, szeretet és föltétlen bizalom sokszorosan fog hatványozódni, akkor a nép az ön nevével mindennapi imájába fogja foglalni! (Éljen — Zsvivő!)

Végül még egyet bátorodom szívére kötni s pedig a rétfelosztás ügyét. Ennek a megoldását népünk megváltójaként várja, ettől reméli vagyonának rendeztetését, gazdaságának gyarapodását, ez képezi már nagyon régóta a nép legszebb álmát, mely az atyákról a fiukra, fiukról az unokákra száll át! (Igaz. Ugy van!)

Legyen meggyőződve szeretett jelölt urunk, hogy szívünk mint ma, úgy a jövőben is változatlanul, hűséggel, köszönettel és ragaszkodással fog ön iránt lüktenni! (Éljen — Zsvivő!)

Isten éltesse önt!”

Parabuty, január 18.

A hódásghai választókerület szabadelvű pártjának képviselőjelöltje dr. Vojnits István január hó 16-án dél előtt 10 órakor, igen nagy számban megjelent választók előtt községünkben megtartotta beszámoló és programmbeszédjét. Nagyhatalmas beszédében kiterjeszkedett s taglalta az országgyűlés egész működését.

Beszédének befejezése után Szalay Károly megköszönte az eddigi érdeműs működését s kikérte további fáradhatlan tevékenységét s községünk előrehaladása érdekében teendő fáradhatlan szolgálatait.

Megválasztatása, birván a választók teljes bizalmát s ragaszkodását, kétségtelen.

Adán, 1892. jan. 19.

„Sine ira et studio.”
Miatán több hírlap az igaz tényállástól eltérőleg közli az adai választási mozgalmakat kételességemnek tartom híven azokat előadni:

Az ellenzék 48-as jelöltje f. hó 11-én tartott programmbeszédét az öt környező földművesek és dr. Hodik párt vezér előtt szép esendesen senki által nem háborgatva, annak végeztével helybéli plébános és c. kanonknál tette látogatását.

Következő e hó 14-én tartotta programmbeszédét Matkovits Lajos szabadelvű követjelölt, az összes Ada és moholi értelmiség, vagyonos iparos és földművelő-

Este, mikor Máriát a fejkével kezében a ház mögé menni láttam, félre szólitám Fridolin.

— Ha a szép mamsell meg akarja hódítani — sítgám neki — most itt van az alkalom hozzá. Mária ott van a kerítés mellett, tehenét feji; ön szépen oda surran hozzá és kérje meg, hogy engedné meg kedveuc tehenét önnek megfektetni és kérjen tőle azért egy csókot. A többi aztán majd magától megy.

— Jól van, nagyszerű! — felelt Fridolin és a következő pillanatban már eltűnt a ház mögött.

Én pedig szaladtam a nőkhöz, akik a lakóház előtt álló terebélyes tölgyfa alatt beszélgettek. A társaság Aranka édes anyjából, ennek testvéréből és Arankából állott.

— Hölgyeim, hölgyeim — kiálték én közelükbe érve — Fridolin a mamsell tehenét feji; ha látni akarják, jöjjenek gyorsan.

A nők azonnal követtek engem és én őket a ház sarkához vezettem, honnan mindent látni lehetett.

Fridolin, mikor mi leshelyünket elfoglaltuk, még csak a szerelmi vallomásokról tartott.

Mária szótalanul folytatta munkáját és egy darabig türellemmel ballagta Fridolin szerelmi vallomásainak ömlengéseit. Nemsokára azonban erősen kikelt a Don Juan ellen és szemtelen tolokodónak nevezte őt, aki már harmadszor jött utána a fejéhez.

Fridolin erősen esküdzött, hogy ő még egyetlen egyszer sem volt a fejszénél, amire Mária még erősebb kifejezésekkel válaszolt, Fridolin hazug ripóknak nevezvén, amennyiben még azt is tagadni meri, hogy ma reggel és délbén utána osont az istállóba.

Fridolin az egészet tréfának vette és folytatta az ostromot.

Én pedig kárörvendve szemléltém a jelenetet, erősen híven, hogy most már bizonyára kegyvesztett lesz Fridolin Aranka előtt.

Eközben Fridolin erősen ostromolta Máriát, fölébe hajolt, a fülébe susogott, majd át is akarta ölelni, szóval: annyira tolokodó lett, hogy Mária hirtelen abban

hagyta a fejest és fölkelt. Fridolin nem jött zavarba, tanácsom szerint a tehen továbbtejesére vállalkozott Mária egy — csókjáért. Kiragadta Mária kezéből a már félig telt fejkét, helyet foglalt a kis széken és a fejkét térdi közé fogta, amint azt Máriától látta.

— No most, no most! — gondoltam magamban; de nem szóltam semmit sem.

Alig ért azonban Fridolin a tehen tőgyéhez, ez hirtelen felrántotta bátsó jobb lábát és olyat rugott a fejkére, hogy Fridolin azonnal hanyatt vágódott és a fejkéje összes tartalma a bársonykabátára ömlött...

Nem mondom, hogy ezt egészen így akartam volna; de plátói szerelmem Aranka iránt oly nagy volt, hogy hadicsalem e nem várt kimenetelen szerföltöt örültem és egész szívvel-éllekkel nevettem a nőkel együtt Fridolin gyönyörű tornászati mutatványán.

Lehet-e önkönm fogalmuk Fridolin állapotjáról? Nehezen hiszem.

Hanem ha e jelenetről tiszta képet akarnak maguknak alkotni, vegyenek magukra egy fekete bársonykabátot és öntsék azt önmagukon végig frissen fejt tehenéjé, akkor fogalmuk lesz arról, hogy hogyan nézett ki Fridolin, miután nagynehezen feltápászkodott.

Fridolin tebát nevétségessé lett téve. Biztosan hittem, hogy Aranka előtt örökre lehetetlenné tette magát. Hogy a bársonykabátot nem sajnáltam-e? A legkevésbé sem.

Mi is egy bársonykabát egy olyan plátói szerelemhez képest, miut az enyém volt?

Ha a bársonykabátot foltok támadnak, hát egyszerűen elküldjük egy ruhatisztító intézetbe; de mit tehet az ember a plátói szerelemmel, ha foltossá lesz? Olyan tisztító intézetet, mely a szerelem foltjait ki tudja irtani, még nem hirdettek a lapok; pedig ugyancsak sok mindenfélét hirdetnek ezek is már!

De hát a nők, vajjon nem sajnálták e ök a pompás bársonykabátot?

Fájdalom, igen!

Valószínűleg a saját bársonyrubájukra gondoltak, arra t. i. ami volt, vagy van, vagy még ezután lesz

nekik; mert alighogy az első pillanatban támadt bahota elhangzott, szörnyen sajnálkozni kezdtek Fridolin fölött. Maga Mária is egyszerre annyira ellágyult, hogy Fridolinak — mintán ez fölemelkedék és a tejfűrdőt kissé magáról lerázta — habozás nélkül megadta a kialakított csókot.

Ezt azonban a nők már nem látták, mert ezek is a katasztrófa színhelyéhez siettek, csak én maradtam a poszton és onnan néztem a történéndöket. Oh, bárcsak a föld alá süllyedtem volna, hogyssem még azt is látnom kelljen, ami ezután történt.

Amint a nők ugyanis a kerítéshez értek, Aranka átölelte Fridolint és — megcsókolta.

Azután Aranka és a mamája kétfelől karonfogták Fridolint és úgy vezették, mint valami győzelmes csatából hazatért megsebesült hőst és mindent elkövettek, hogy földerítsék és megvigasztalják.

Én tönkre voltam téve. Éppen az ellenkezője következett be annak, amit én céloztam és elérni akartam.

De minek szaporítsam a szót még tovább is? Ez az esemény Aranka szerelmét teljesen lángra lobbantotta Fridolin iránt és nemsokára nevéje is lett a mostani fővadásznak ott a Zalában, a hegyek között.

És én, ha ma néha-napján látom őt, Arankát, az én első szerelmemet, a mostani hőrihorgas fővadásznét ott a Zalában; ha ifjúkori édes emlékeimben elmerülve, hegyes kis vörös orrára tekintek; ha a multba visszatekintve, előrenyuló hegyes állán a 3 szál szakállát újra összeolvasom és egy negyedik szál után kutatok; ha kiálló arcsontjain napról-napra jobban duzzadó, vörös szemőlesein gyönyörködöm, — fájó szívvel gondolom ilyenkor: „Ez a kedves lény talán mégis a tied lehetett volna, ha az a végzetes tehenfejés meg nem történt volna, vagy — ha már meg is történt — Fridolin akkor a bársony helyett valami hitvány posztókabátot viselt volna.”

Mindennek a bársonykabát az oka, tehát le a bársonykabátokkal!

osztály előtt, miután először Moholon tartotta programbeszédét az ottani választók, és elébe menő adatai, legszébb rendben és számos kocsikon, elől bandériummal kísérve szabadelvű jelvények alatt megérkeztek 11 órakor az „Angol királynéhoz” címzett vendéglő elé, hol egy inscenizált iskolás gyermekek által pokoli vad lárma fogadtattat, a csöcselék a gyermekeket tüzelve, minden kocsin ülő szavazókat tégladarabokkal, sárral dobálva insultálták, azért kellett a rendőrség és csendőrségnek közbe lépni, és a zavargókat szétszórni.

Matkovits Lajos követjelöltünk a programbeszéd elmondása után tiszteletére rendezett banketten részt vett, a hol is Engelmann Zsigmond ügyvéd szép beszéddel a követjelöltet felkészítette, utána többen a hazát, a kormányt éltették, 4 órakor a díszes társaság kocsik hosszú sorával a vaspályára kísérték szeretett követjelöltünket, a hol a tiszteletjes bűszűs után a vonat elrobogott.

A vaspályá közelében szinte csődült a csöcselék, de azt azonnal szétszóratták.

A botrányos, durva és a polgári szabadságot sértő jelenetekből hivatva lesz a vizsgálóbíró kideríteni, kik a rend felforgatói? kik rendelték oda az iskola növendékeit, kik uszították ok nélkül a békésen bevonuló szavazókra a csöcseléket?

Elég sajnos, hogy a népet ilyen módon felizgatják azok, a kik hivatva lennének jó példát mutatni.

Evvél tartoztam a valódi tényállás elferdítőinek, evvel az igazságnak.

Agricola.

Bács-Bresztovác, jan. 19.

Választókerületünk szeretett képviselője dr. Vojnics István tegnap tartotta nálunk beszámoló beszédjét.

Ide a veproviaciak nagyszámu kíséretében érkezett és bármennyire is kell sajnálnunk az általunk inscenizált fogadtatásnak elkellett maradnia, miután a jelzett időnél csaknem egy órával korábban érkezett ide. Kapcsolatosan beszámolójaival elmondotta programbeszédjét is, melynek egyes pontjai lelkesen megélték. Rendkívüli hatást gyakorolt a nagyszámu közönségre beszédjének azon része, melyben magát a szabadelvű kormányt híveinek vallja és mint ilyen ő is a felekezétek egyenjogúsításáért lelkesül. Valamint eddig, úgy ezután is édes kötelességének fogja tartani a hazai érdekek mellett, úgy a hódásghib választó kerület, valamint az egyes községek érdekeit töletelhetőleg érvényesíteni. Ma reggel távozott községünkben számos lovas, kocsis és választó által kísértve. A lelkesítés Vojnicsért rendkívüli, elannyira, hogy azon nézet van elterjedve, hogy Lebach belátva fíradózsáai eredménytelenségét, egyáltalában be sem utazza a választó-kerületet és így a jelöltségről lemond.

Kupuzsina, január 19.

Ma érkezett községünkbe dr. Kék Lajos nemzeti párti képviselőjelölt programbeszédét megtartandó. Politikai vallás különbség nélkül mindenki egy szép összeállítású, eszmékben gazdag beszédet várt a jelöltől, azonban fájdalmas csalódás érte a hallgatókat, mert az hasonlított a lyukas mogyoróhoz. Apatinból egész két kocsis kísérette. Két hordó sörnek megreggelizése után s midőn a Bachusnak emelendő oltár költségeire párthíveinek 40 frtot vissza hagyott, tovább utazott Monostorszegre, hol — saját híveinek határozott mondásai szerint — senki sem várta a jelöltet; a kíséző díszsereg ámulásban azt hitte, hogy utat tévesztvén, Monostorszeg helyett Batina-ra érkeztek. Post festa összegyűlemlettek a hívek, hogy Bachus oltárát felépítsék. Az ellenzéknek vallási kádjukban megírva van, hogy ellenzéknek kell mindenáron s ha nincs kivel, szerezni kell bármily uton; miután pedig nem volt köztük egyetlen szabadelvű párti ember sem, neki kezdtek egymás között ellenzékeskedni, aminek fokozásához nagyban hozzájárult Ámon árpaleve és Noé szőlőedve. A fecerunt magnum áldomásnak az lett a vége, hogy a párthívek kölcsönösen dagadt orral, rongyokba szedett gúnyában, egymást hajigálták ki Bachus templomából, a nemes harcot két ellenzék kedélyű községi esküdt kezdemenyezte, hivatalos állásuk tekintélyének nagyobb dicsőségére. Végül is a rendőrségnek kellett helyreállítani a status quo t.

Szóna, 1892. jan. 19-én.

Nem mulasztatom el, hogy a helybeli pártmozgalmakról e b. lapban néhány szóval meg ne emlékezzek. A nemzeti párt Szónán minden lehetőt elkövet, habár nem igen szép eszközökkel, hogy pártja győzelmet arasson, amely győzelem azonban nekik nem fog sikerülni.

A szabadelvű párt győzelme az apatini kerületben biztos, mert Michelsz Károly úr személyében oly jelölthe tettünk szert, kinek úgy személye, mint tekintélyes családja elég biztosítékot nyújt a győzelemre. Várva várjuk már a napot, amidőn szeretett képviselőjelöltünket megválasztott képviselőnek kiálthatjuk ki. Addig is éljen Michelsz Károly szabadelvű párti képviselőnk.

Vessünk azonban néhány pillantást a helybeli nemzeti párti kortések munkálkodására, illetve arra, hogy azok mily eszközöket használnak, hogy a népet félrevezessék s pártukra hódítsák. A helybeli kortések nagy garral hirdetik, hogy pártuk győzelme esetén az uradalmi földet, úgy az egyes nagybirtokosok földjei a nép között felfog osztatni. A pénzügyorség, mint nem szükséges intézmény el fog töröltetni s ok azután szabadon vehetnek dohányt s tetszésük szerint árulhatják a szeszes italt. Az iskolák száma, úgy a hivatalnokok száma és fizetése le fog szállítatni. Az adó töröltetik és a zsidók üldözése, mint Oroszországban fog bekövetkezni. Ezeket és sok más ilyféleket hirdetnek a nemzeti párti proféták Szónán. Ezen proféták eljárásuk bíralását a nagyközönségre bízom. Bizunk azonban Szóna község választó-polgáraiban, s hisszük, hogy a nemzeti párti proféták által hangoztatott lehetetlenségeket nem fogják figyelembe venni s a kormánypárti jelölthe fognak szavazni, mint amely párt öt év előtt is diadallal lobogtatta a győzelmi zászlót.

Sztanisics, 1892. január 20.

Budapesti és megyebeli lapokban naponként olvashatjuk, hogy a rigyicai választó-kerületben nemzeti párti jelöltül Paul Kálmán, zombori ügyvéd lépett volna fel. E hír bejárta a kerületbeli községeket is, de hitelre nem talált; legalább községünkbeli tekintélyes választó polgárok, kik máskor az ellenzékkel tartottak, kétkedve és gunyosólyal fogadják Paul föllépésének híreit s min-

denki botor vállalkozásnak nyilvánítja eme semmi gyakorlati eredményt nem ígérő esetleges exkursiót.

Mai nappal elérkeztek hozzánk az Apponyi-féle fecskék is, amennyiben „Das Glaubensbekenntnis der National-Partei” című 15 oldalas röpiratoskának 400 példányát szórta széjjel még eddig ismeretlen kéz. No de nálunk 400 fecske sem hoz tavaszt — az Apponyi-pártnak! Nyole és öt év előtt még maga a pártvezér is megjelent községünkben, de azóta pártjának kilátásai e kerületben olyannyira csökkentek, hogy immár többé nem tart bennünket méltóknak az ő igéi meghallgatására. Mi pedig egy cseppet sem bánkódunk a különben sem óhajtott vizit elmaradása felett; mert nekünk magas ajánlata nélkül is találkozott képviselőjelöltünk, s ez nem más, mint a kerület eddigi szabadelvű párti szeretett képviselője, Latinovits Ernő, ki közöttünk született és közöttünk él; ki ismeri viszonyainkat és szükségleteinket; ki a képviselőválasztást nem tekinti eszközként, hogy annak felhasználásával valamely hivatalt vagy kinttűntést szerezzen, hanem célnak, hogy általa polgártársainak és költőinek érdekeit lelkiismeretesen képviselhesse. Hogy többet ne említsek, maga a baja zombor-újvidéki vasutnak a választási kerület székhelyére, Rigyicára és a kerület legtekintélyesebb községébe, Sztanisicsra leendő vezetése által a kerületnek, de különösen e két községnek maradandó előnyököt óhajtat biztositani, melyeket semmiféle pártszempont nem kicsinyelhet.

Nekünk nem lesz nehéz a választás. Ha addig Paul urnak fölnyilnak szeméi: akkor egyhangulag fogjuk Latinovits Ernőt képviselőnek kikiáltani; ha pedig szavazásra juttatja a dolgot: akkor nem 427 szavazattal győzünk, mint 5 év előtt Hevessy Bertallannal szemben, hanem sokkal tekintélyesebb többséggel. Sztanisics, Katymár és Kolluth újra meg fogják mutatni, hogy nem hajtanak irtes, tehetetlen és esábitó ígéretekre, hanem szavazatukat saját legjobb belátásuk és érdekük szerint dobják mérlegbe.

R. 1.

Ó-Kanizsa, jan. 20.

Az ó-kanizsai kerület szabadelvű képviselőjelöltje Matkovits Lajos főszolgabíró, f. hó 17-én d. u. 1 $\frac{1}{2}$ órakor érkezett Martonosról hosszú kocsisor s bandériumtól kísérve Ó-Kanizsára, s a piacotéren tartotta meg több száz választó jelenlétében hivatástól éljenzéssel fogadott programbeszédét. Ó-Kanizsán Tompa Antalnak is van erős pártja — nem úgy a társközségekben — ki ugyan csak f. hó 17-én d. e. 11 órakor tartotta programbeszédét; és ez, helyesebben azonban választási joggal nem bíró csöcselék népség által Matkovits programbeszédje alatt közbekialtasok tettek, mi annyira bosszantólag hatott a hallgatóságra, hogy a csendzavarokat alaposan elpáholja; ha a csendőrség jelen nincsen. Programbeszéd után 150 terítékű kedélyes pártlakoma következett, s az igen jó hangulatban levő főszolgabíró 4 órakor nagyszámu tisztelője kísérete lelkes éljenzéssel a pályához, s kedves képviselőjelöltjétől szívesen búcsúzott el. Az ellenzék 48-as párt minden módon igyekszik a kanizsai kerület elhódítására s egy korifeus, valami Pap Elek, ismételtelen is megjelent már a kerület községeiben és tul vérmes reményekkel kecsesgetvén magukat, számitanak is Tompa győzelmére, az azonban savanyu szölv lesz nekik. Szabadelvű választói az ó-kanizsai kerületnek, polgártársak! Nem kell elcsüggedni, nem kell az ellenzék mézédés csábzavainak hitelt adni s főként tulsulyra jutását a szabadelvűpárt felett, elbinni; jelenjete meg f. hó 28-án Ó Kanizsán tömegesen s bizonyosra vehetitek, hogy ezer választó fogja lelkesülten kiáltani: Éljen Matkovits Lajos, szeretve tisztelt képviselőnk!

Zombor, 1892. jan. 21.

A zombori választási mozgalom mind nagyobb hullámokat ver. A pártok felhasználják összes erejüket, hogy a győzelmet biztosítsák. A nemzeti párt eltelve vasárnapi operetteszerű felvonulásának dicsőségétől urbi et orbi hirdeti diadalának biztosságát, míg a szabadelvű párt komoly, minden esélyt számbavevő működése és az ennek alapján tett számitások nemcsak pártunk tagjai, de minden elfogulatlan szemlélő előtt az ellenzék buzgósg hiábavalóságát igazolják. Nem akarunk a nagyidai cigányok módjára fennen hirdetni számokat, nem akarjuk pártunk belügyeit nyilvános discussió tárgyává tenni, annyit azonban mindenféle híreszteléssel szemben fel vagyunk hatalmazva kijelenteni, hogy dacára minden fogásnak, melyben az ellenzék nem válogatós, győzelmünk kétségtelen.

Az erőszakoskodó, terrorizáló fellépés, melyben az ellenzék pártunkat részesítette, megtermette gyűlöletét, a reactiót, mely a népboldogítókat, azt hisszük, hosszú időre el fogja riasztani elveik ily módon hirdetésétől.

Választási hirdetés. Ezen vármegye területén az országgyűlési képviselő választására f. évi január hó 28-ik napja tüzett ki. A képviselő választásokkal járó szokott mozgalmak nem ritkán alkalmul szolgálnak arra, hogy egyesek a fennálló rend és intézkedések ellen ytenek. A közrend és béke megőrzése, a személy- és vagyonbiztonság fenntartása a hatóságoknak kötelességéhez tartozik. A külsőben álló képviselő választások alkalmából az eddigi szokást követem, midőn figyelemzetem ezen vármegye összes lakosságát, hogy a választás napján minden, a törvénybe tüköző és államellenes igazgatástól, törvényellenes cselekményektől, rendellenességektől, zavarok előidézésétől vagy elkövetésétől annál is inkább óvakodjék, mert ha ilyenek előfordulnának, azokat a törvény teljes szigorával kellene megtorolni, és bármely visszaélés vagy büntetendő cselekmény, azért, mert az alkotmányos jogok legszebbikének, — a választási jognak gyakorlása közben követették el, — enyebb beszámítás alá nem vétethetnek. Különösen felhívom a lakosság figyelmét az 1874. évi XXXIII. t. c. VI. fejezetében, úgy az 1878. évi V-ik t. c. VIII. ik fejezetében, — a választási visszaélések megbüntetéséről — valamint a kibágásokról szóló 1879. évi XL. t. c. — különben a vá-

lasztási jog szabaddgyakorlásához a választóközönség hazafias és komoly magatartása nyújtván a legmegnyugtatóbb biztosítékot, elvárom ezen vármegye választóközönségétől, hogy miként a multhan, úgy az e hó folyamán megejtendő képviselő választások alkalmával is tartózkodni fog minden oly cselekménytől, mely a hatóság közbelépését vagy erősebb intézkedését tenné szükségessé. Kelt Zomborban, 1892. évi január hó 16-án. Schmauz Endre s. k. alispán.

Választási hirdetés.

Zombor sz. kir. város központi választmánya részéről az 1874. XXXIII. t. c. 63. §-a alapján ezennel közbirrő tétetik, miszerint Zombor sz. kir. városban az országgyűlési képviselő választás f. évi január hó 28-ik napján fog megtartatni. A képviselőválasztás megejtésére nézve Zombor sz. kir. város választókerülete az 1874. XXXIII. t. c. 59. és 61. §-ai alapján két szavazatszedő küldöttségbe, az egyes városrészek pedig a szavazatszedő küldöttségekhez a szavazási sorrend tekintetében ekként osztattak be: Első szavazatszedő küldöttség. Szavazási hely: a városbáza nagyterme. Választási és egyszersmind szavazatszedő küldöttségi elnök: Barthal József. Jegyző: Dekker Pál. Az első szavazatszedő küldöttséghez beosztott városrészek és azok szavazási sorrendje: 1. Belváros, 2. Szelenese, 3. Bánát. Második szavazatszedő küldöttség. Szavazási hely: a városbáza kisterme. (A földadó nyilvántartói hivatal helyisége.) Szavazatszedő küldöttségi s egyszersmind helyettes választási elnök: Maximovits Szilárd. Jegyző: Szlavy Ferenc. A második szavazatszedő küldöttséghez beosztott városrészek és azok szavazási sorrendje: 1. Felsőváros, 2. Cservenka. Helyettes elnökök: dr. Thurszky Zsiga, Gyurisics György. Helyettes jegyzők: Zomborcsévics György, Konyovits Péter. A választási eljárás a fenti napon reggeli 8 órakor venüdi kezdetét. Kelt Zombor sz. kir. város központi választmányának 1892 ik évi január hó 9-én tartott üléséből. Dr. Csibás Benő s. k. polgármester, a központi választmány elnöke. Dr. Gertinger Pál s. k. a központi választmány jegyzője.

A képviselő-választók száma megyénk választókerületeiben és városaiban a következő: Almás 2359. Apatin 2181. Hódásgh 2788. Kernyaja 2745. Kulpin 2540. Ó Becse 3278. Ó Kanizsa 2526. Rigyica 2819. Títel 2240. Tovarisoa 3384. Ujverbász 3097. Baja 858. Szabadka 4622 (I. kerület 2233, II. kerület 2389). Ujvidék 1680. Zenta 2098. Zombor 1822.

Távirat.

Temerin, január 20.

Popovits Vazul országgyűlési képviselőjelölt mai napon tartá körülbelül ötszáz főnyi választó közönség előtt beszámoló s egyszersmind programbeszédét, leirhatlan lelkesedéssel fogadták. Temerinben az ellenzéknek semmi kilátása nem lehet, Popovits megválasztása biztos.

Helyi és megyei hírek.

Elszámolás és köszönetnyilvánítás az árucarnok estélyéről. Az iparosok árucarnokának e hó 16-án a „Kaszinó” helyiségeiben tartott tánevigalma 324-06 frt jövedelmet hozott; ebből a zene, világítás, nyomtatványok és egyéb kisebb költségek kitétek 81-96 frtot, tombolanyereményekre fordított 151-55 frt s így a tiszta nyereség 100 frt. Ezen estély alkalmával föllíftettek: Sándor Béla 10 frt, Szemző István 5 frt, Zsuljevits Ernő 5 frt, Krizmanits Imre 2-78 frt, dr. Molnár Gyula 2 frt, Bagyik János 2 frt és N. N. 1 frt. A tombolajegyek elárúsítása alkalmával föllíftettek befolyt 10-60 frt. Ezenkívül Heindlhofer Róbert és Kollár József értékes és szép tárgyakat, Knipl Gáspár pedig az egyik nyereménytárgyat képező hordócskához 45 liter bort voltal szivesek adományozni. Fogadják a nagylelkű adományozók adományaikért az igazgatóság legmelegebb köszönetét. E mellett kellemes kötelességet teljesít az igazgatóság akkor, amidőn a n. é. közönségnek s a helybeli sajtónak az estély iránt mutatott érdeklődésért és jóakaró támogatásáért — és a „Kaszinó”-nak a helyiségek szives átengedéseért ezúton fejezi ki őszinte halálját. Zombor, 1892 ik évi január 21-én. A zombori iparosok árucarnokának igazgatósága.

A martonosi róm. kath. elemi tanulók által előadott karácsoni pásztorjáték alkalmával begyűlt 44 frt és pedig: jegyek után 29 frt 70 kr, föllíftetésből 14 frt 30 kr. Föllíftetni szivesek voltak: ftdó Habram János 70 kr, Törtely Ferenc 1 frt 35 kr, Hoós Béla 1 frt 70 kr, Eremitis Vajkó 1 frt 40 kr, dr. Benedek István 10 kr, Dani Gáspárné 10 kr, Benedek Elek 50 kr, Kenyeres Pál 10 kr, Udvardi Alajos 20 kr, Fagyas Pál 1 frt 20 kr, Kersch Mihály 95 kr, Hoós István 1 frt, Bajzák Károly az 1891. évi selyemtenyészési felvigyázói tiszteletdíjából 5 frtot. Az így begyűlt 44 frt a következő célokra lett számvá: Az előadásnál felmerült költségek fedezésére 6 frt, a szereplő 17 gyermek részére kiosztandó jutalomkönyvekre 6 frt, iskolai könyvtár gyarapítására 6 frt, szegénysorsu, de szorgalmas tanulóknak ruhára 16 frt, jövő évi előadáshoz szükséges jelmez s egyebek fedezésére a helyi takaréknál elhelyezendő 10 frt. Összesen 44 frt. Midőn a fentieket a nagyerdemű közönség szives tudomására hozza, egyuttal a kegyes adományozóknak, az előadáshoz szükséges tárgyakat adományozóknak és szives közreműködőknek ezuttal is hálás köszönetet mond a rendezőség.

Önkéntes tűzoltóság Martonoson. Szép és nemes célu egyesület alakult Martonoson, „Önkéntes tűzoltó-testület”. Hoós Béla s dr. Benedek István fáradohatlan tevékenysége s ügybuzgalma, nemkülönben a közs. képviselőtestület pártfogó bőkezűsége s a tagok lelkesedése az ügy iránt, biztosítják az egyesület élérképességét — mely jelenleg 50 működő tagot számlál. — A személyi felszerelés és ruházatra 700 frtot folyósított a képviselőtestület a község házipénztárából. A testületi tagok szakszerű kiképzéséről is gondoskodva, amennyiben, egy, a község által kiküldött, a budapesti országos tűzoltó tanfolyamot végzett, s ott tiszti képesítést nyert egyén őket úgy az elméleti, mint a gyakorlati részben, oktattja. — A szükséges szabályzatok még e hó folyamán jóváhagyás alá terjesztetnek, s ez idő alatt a tisztikár megválasztása és végleges megalakulása is foganatosítva lesz. Adja Isten, hogy e nemes célu egyesületben, társa-

dalmi életünk szorosabb kapcsolatának, a közjóérti együttműködésnek alapját rakták legyen le, a sok elismerést érdemlő intézők.

Dalárda Szóntán. F. hó 17-én Szóntán dalárda alakult. Az alapszabályok felolvasattak s jóváhagyás végett a nagymélt. belügyminiszteriumhoz felterjesztetni határozattak. Tisztviselőket megválasztottak: Elnök: Thursky János, alelnök: Friedmann Samu, jegyző: Sajgó Sándor, karnagy: Szauter Ferenc, alkarnagy és pénztárnok: Moravcsik Károly. A választmány akkor fog megalakítani, ha tudja lesz, hogy hány alapító-, pártoló- és működő tagja lesz a dalárdának.

Halálozás. Alulirottak fájdalomtól megtört szívvel jelentjük a drága szeretett jó férjnek, atyáknak, fiúvértnek, ipunknak és nagyapának Fülöpp Kálmán f. évi január hó 17-én este 11 órakor, életének 55-ik évében, rövid szenvedés s a halotti szentségek felvétele után bekövetkezett gázos elhunytát. A boldogultnak földi maradványa e hó 19-én, d. u. 3 órakor a róm. kath. egyház szertartása szerint a szt. Rókus sírkertben fog örök nyugalomra elhelyeztetni. Az engesztelő szentmise áldozat f. hó 20-án, délelőtt 9 órakor a helybeli róm. kath. plébánia templomban fog az Urnak bemutatni. Baja, 1892. január 18. Szendergő porait heke lebegje körül! Fülöpp szül. Marszalkiewicz Henrika, neje. Fülöpp Géza, Fülöpp Gizella férj. Decker Pálné, dr. Fülöpp István, Fülöpp Gyula, Fülöpp Kálmán, Fülöpp Regina, gyermekei. Özv. Trischler Ferencné szül. Fülöpp Emma, özv. Schwartz Gyuláné szül. Fülöpp Rózsa, nővérei. Decker Pál, veje. Ocskay Irma férj. Fülöpp Géza, menyé. ifj. Decker Pál, Decker Dezső unokái.

Roncsoló toroklob. Kupuszináról írja levelezőnk 20-iki kelettel, hogy ott ismét fellépett a roncsoló toroklob. A multban uralgott veszedelmes betegség megkímélte a község derék jegyzőjének szép számú családját, annál adázabb dühvel fogott hozzá most. Hétfőn temették el a 9 éves szorgalmas tanuló fiát Józsefet és ma kísérik örök nyugalomra a család kedvencét, a 2 éves okos beszédű kis Kálmánkát. Ezenkívül még három fekszik beteg; közöttük az angyal jószágú 14 éves szép Irénke, édes anyjának jobb keze, kicsiny testvéreinek gondos és szerető anyahelyettese, az élet-halál harcot vivja. Távolítsa el a mindenható és keserű poharat a bánatos szülőktől a megpróbáltatás kínos perceiben.

Himen. Frisch Simon eszéki kereskedő eljegyezte Flesch Gizella kisasszonyt.

Tisztujtás. Az ó-becsei magyar népkör vasárnap tartá évi rendes közgyűlését, melyen szép számmal jelentek meg a tagok. Az egyleti ügyek elintézése és a jelentések tudomásul vétele után a választás titkos szavazással ejtetett meg, melynek eredménye a következő: elnök Gortva Lázár, alelnök Lázár József, gazda Kellner Lázár, ügyész Boromiza Tivadar, pénztárnok Frenner Ferenc, könyvtárnok Mulik Sándor, jegyző Győry László. Ezután még tizenegy választmányi tag. A választás után este „fillérestély“ is volt, mely igen kedélyesen telt el és jól sikerült.

Öngyilkossági kísérlet. Jakab József, a sztanisicsi nagykorosmáros szolgálója, e hó 19-én öngyilkossági szándékból nyakát borotvával megvágta, de az öngyilkossággal nem lehetett teljesen készen, mert közben megzavarták s nyomban ápolás és orvosi kezelés alá vették. Tettének oka: az asszony, a második, mert első felesége öngyilkos szempontból kifogástalan volt.

Halálozás. Adányi Imre földbirtokos, volt ó-kanisza gygyósszerész, f. hó 18-án Ó-Kaniszában este 6 ók között elhalálozott s nagy részvét mellett temettetett el.

Levél a halottnak. Sziveskedjék a kumbajai postahivatal e lapok útján nyilatkozni, kézbesíteni birta-e a következő című levelet: „An Herrn Verstorbenen Kaspar Ginal Ober Lehrer gewest in Gumbaja“?

Komédia.

Hétfőn Csige jutalomjátékául — melyben több volt a játék, mint a jutalom — a Náni került színre. Csigtét beléptekor rokonszenves taps fogadta, és ebben részestült minden nagyobb jelenete és dala után. Igazán kár, hogy közönségünk nagy része oly hidegen viseli magát a jutalomjátékok iránt, hogy még a legjobb erőknél is csak félig telik meg a színház. Náni szerepét Halasiné igen ügyesen és nagy diskreccióval játszotta. Különösen megemlítendő a „Két szép rózsá“ dala, amely a darabnak legszebb része. Kevésbé helyeselhető, hogy a szólótáncot komikusan fogta fel; az a németes tánc szép legyen, ha mindjárt német is, és az a Náni, akármint csinál, mindig kell, hogy rokonszenves maradjon. Színai pompás Kreuzer volt. Halasi a Bugaczyt nem aknáta ki eléggé. Ez inkább Veszprémnek való szerep lett volna. Tavaly László nagy hatást ért el vele.

Kedden Karczag érdekes és itt rég nem adott színműve, a „Hites“ oly gondos és összevágó előadásban került színre, hogy bizony kár volt a közönségnek éppen ez este oly nagyon is csekély számban eljőnie. Legnagyobb hatást a legkisebb művész, a kis Halasi Mariska ért el, bátor és értelmes beszéddel és igazán kár, hogy a másnapi Ripben nem őt léptették fel, amikor sokkal összevágóbban ment volna az így elpuskázott gyermekjelenet. A Veszprém pár különös elismerést érdemel, mert, különösen Veszprémné (cim) szerepe oly haláttal, hogy azzal nagyon nehéz hatást elérni. Veszprém (Sándor) a mesét mondta el érzéssel és nagy hatással. Maszkja is jó volt. Rélai (Buzgány) szerepében pompásan találta el a „magyar nemes“ boriz hangját, a „gentry“ szájkódását és „konverzionális“ hitelműveit. Lux Matild, Halasi, Tisztai jók mint rendszeren.

Rip a harmadik sikerült előadás, amelyről ez alkalommal referálnunk kell. Csige (cim) nagy hatást ért el ebben a nálunk már rég kedvelt szerepében, és vele a többi szereplők Halasiné (Lisbeth), Gutti (Charlotte), Színai (Nick), Lorándi (Adrien), Tisztai (Derrick) stb. is derekasan kitétek magukért. A gyermekjelenet elpuskázását nagyon rossz néven vesszük. Aztán Rip zenéjéből is kár ám akáresak egy hangot is kihagyni. A női kar dicséretet érdemel — igaz, hogy az erdei jelenetben a két primadonna is részt vett benne. Miért volt a Hudson kapitány egyik katonáján, Juhászon, pörge juhász kalap, míg a többi szabályszerű kalabrezek alatt pipált? Azt a jelenetet ugyis nehéz a neveltségességtől távol tartani, bárhol adják — hát még, ha az ilyen sohssem pipált pipálással akarnak bennünket lepipálni.

Dr. Pataj Sándor.

Törvénykezés.

Képviselő és altgyéssz. A szabadkai törvényszéknél egy büntvényben hozott kuriai ítélet kibírdetésekor kinos jelenet játszódott le dr. Kéri Miklós altgyéssz és Olay Lajos ügyvéd és akkor képviselő között. A képviselő sértő szavakkal illette az altgyésszt, ki erre önuralmát veszve, nemcsak viszonozta a sértést, de még a teremben levő örökkel letartóztatni is akarta Olayt. Pár nap mulva aztán lovagias uton is megverekedtek. Ebből az összetűzésből aztán három pör is keletkezett. Egy a fegyelmi bíróságot, kettő pedig az igazságügyminiszterium által delegált budapesti büntető törvényszéket foglalkoztatja. Párviadal vétsége miatt hivatalból indították meg mindkettőjük ellen az eljárást, a másik büntető pör pedig az, amelyben Olay Lajos emelt panaszt Kéri altgyéssz ellen, hivatalos hatalommal való visszaélés és becsületsértés miatt. A törvényszék azonban csak párviadal vétsége és becsületsértés miatt helyezte vád alá Kéri, a hivatalos hatalommal való visszaélésre vonatkozó panasz tárgyában megszüntette az eljárást, mert erre nézve a tárgyi tényállás teljesen hiányzik. Nemkülönben vád alá helyezte Olayt is a párviadal vétsége miatt. A törvényszék e határozatát a kir. tábla helybenhagyta és így mihamar végtárgyalásra kerül már a másfél év óta húzódó dolog.

Naptár.

Január.

Havi és heti nap	Katholikus naptár	Protestáns naptár	Görög-orosz naptár
22 Pént.	Vince	Vince	10 Nissz. Gerg.
23 Szom.	B. Assz. elj.	Imrike	11 Theodóz
24 Vas.	C 3 Ep. Tim. p.	C 3 Ep. Tim.	12 E Taciána
25 Hétfő	Pál ford.	Pál ford.	13 Hermil
26 Kedd	Polyk., Paula	Polykarp	14 Szaabás érs.

Felelős szerkesztő:

Dr. BALOGHY ERNŐ,
köz- és váltó-ügyvéd.

Laptulajdonos és kiadó

BITTERMANN NÁNDOR.

HIRDETÉSEK.

FOGORVOS

Dr. Szabó Sándor

fül- és szemorvos,

torok- és gégebajok,

Diphtheritis és torokgyík

különleges orvosa.

RENDELŐ INTÉZET: November 1-től Sztapári-ut, a megyeház átellenében, Kovácsy-féle ház. *—15

7619. sz.

polg. 1891.

Hirdetmény.

Alulirott kir. törvényszék közhírré teszi, hogy a Millen János és családja, szabadkai lakosok kérelmére az előtt Bács-Almásan, majd Apatinban, utóbb pedig Hódshághon működött néhai Antunovits József közjegyző biztosítékának kiadása iránt az 1874. évi XXXV. t. c. 43. s illetve az 1886. évi VII. t. c. 19. §-a értelmében az eljárást folyamatba tette. Ennek következtében fölszólítja alulirott kir. törvényszék mindazokat, kik az utóbb említett törvény 40. §-ánál fogva eme biztosítékra nézve igényt tartanak, hogy követeléseiket három hó alatt jelentésk be, mert különben azok tekintetbe vétele nélkül fog a biztosíték kiadása iránt intézkedni.

Zomborban, 1891. évi augusztus hó 27-én. A kir. törvényszéknél.

Jerkovits Antal,

kir. törvszéki elnök helyettes.

Mayer Károly,

kir. törvszéki jegyző.

2—2

Malom eladási hirdetmény.

Alulirott által ezennel közhírré tétetik, hogy borsódi és katymári Latinovits János és Frigyes urak tulajdonát képező, Katymáron az uradalmi prészház-épületben elhelyezett, gőzerőre, 2 pár köre, jókarban álló

malomszerkezet

eladó s a fenti helyen megtekinthető.

Bővebb értesítés Borsódon a címzett uraknál, vagy megbizottjuknál nyerhető.

Borsód, 1892. évi január hó 18-án.

Vancsura Antal,

mint megbizott.

3—1

14232. sz.

tk. 1891.

Árverési hirdetmény.

A bajai kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a jankováci takarékpénztárnak Kapcza István mélykúti lakos elleni végrehajtási ügyében, tekintve hogy a II-od bíróság 1530/p. 1891. sz. árverést rendelő végzése jogerőre emelkedett, az árverést 400 frt tőke követelés, ennek 1888. évi november hó 29-ik napjától járó 6% kamatai, 50 frt eddig megállapított s még felmerülő költségeknek kielégítése végett az 1881. évi 60. t. c. 144. és 146. szakaszai értelmében a szabadkai kir. törvényszék területén levő, a mélykúti 2118. sz. tjkvben A. I. a. foglalt 1560—1565/c/1. hr. sz. s ifju Mikó Pál mélykúti lakos nevében álló 1/3 telek földre 901 frt kiküldési árban kitűzi és ennek Mélykút község-házánál leendő megtartására az 1892. évi április hó 7-ik napjának délelőtti 10 óráját kitűzi és ezen az ingatlant a kiküldési áron alul is eladni rendeli.

Kelt Baján, a kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóságnál, 1891. évi november hó 30-án.

J á n o s y,
kir. albiró.

Meghívó.

A Bács-Ó-Morovici Takarékpénztár részvénytársaság f. évi február hó 11-én d. e. 10 órakor az intézet helyiségében

IV. évi rendes közgyűlését

tartja, melyre a részvényesek alapszabályainak 50. §-ára való hivatkozással, ezennel tisztelettel meghívotnak.

A közgyűlés tárgyai:

1. A közgyűlési elnök megválasztása (al. sz. 46. §.).
2. Igazgatósági és felügyelő bizottsági jelentések.
3. Az 1891. évi zárszámadások előterjesztése és ezek alapján a felmentvény megadása.
4. Az igazgatóság 1/3 részének, vagy öt tagnak kilépése folytán való kiegészítése (al. sz. 60. §.).
5. A felügyelő bizottság megválasztása (al. sz. 68. §.).
6. Két jegyzőkönyvhitelesítő választása.
7. Netaláni indítványok eltárgyalása.

Ó-Morovicán, 1892. évi január 16-án.

Bács-Ó-Morovici Takarékpénztár részv.-társaság.

Dembitz Vilmos s. k.,
vezérigazgató.

Neufeld Adolf s. k.,
könyvelő.

A fennebb hivatkozott 50. §. így szól:

Minden részvényes, ki a közgyűlésen jogait gyakorolni óhajtja, tartozik a közgyűlést megelőzőleg 24 órával részvényeit és megbatalmazását az intézetnél letenni, amikor is erről elismervényt kap, melyben egyszerűsmdind szavazatainak száma is kiteendő.

Pályázati hirdetmény.

Bács-Bodrogh vármegye zombori járásba kebelezett Nemes-Militics községében leköszönés folytán megüresedett községi rendőri állásra ezenen pályázatot nyitok.

Felhívotnak a pályázni óhajtók, hogy a községi szabályrendelet értelmében magyar honpolgárságukat, védkötelezettségüknek történt megfelelését, fedhetlen jellemüket és egészségi állapotukat, valamint a magyar-dalmata nyelvben szóban és írásban való jártasságukat igazoló pályázati kérvényüket, legkésőbbben folyó évi február hó 5-éig a szolgabíróhoz terjesszék be.

Zombor, 1892. január 16-án.

Dr. Széchenyi Tamás,

3—1

szolgabíró.

19979. sz.

tkvi 1891.

Árverési hirdetmény.

A zombori kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy az apatini községi árvtár végrehajtatónak Szauter Péter örökösei és társai végrehajtást szenvedők elleni 662 frt tőkekövetelés és járuléki iránti végrehajtási ügyében a zombori kir. törvényszék (az apatini kir. járásbíró) területén lévő, Apatin községben fekvő, az apatini 1543. sz. tjkvben foglalt Szauter Péter és neje Treszner Rozina nevében álló 1247. hr., 213. ó. i. sz. egész ház és beltelekre az árverést 1150 frtban ezennel megállapított kiküldési árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1892. évi március hó 16-ik napján délelőtti 10 órakor Apatin község-házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kiküldési áron alul is eladotni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10% át vagyis 115 frtot készpénzben, vagy az 1881. LX. t. c. 42-ik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. november hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadék-kepes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Zomborban, 1891. évi december hó 23. án.

A zombori kir. törvszék mint telekkönyvi hatóság.

Rákos Lyubomir,
kir. trvszéki bíró.

A ZOMBORI TAKARÉKPÉNZTÁR MÉRLEG- ÉS VAGYON-KIMUTATÁSA

1891. évi december hó 31-én (összehasonlítva az 1890-ik évi december 31-iki állással).

V a g y o n	1890. dec. 31-én		1891. évi decemb. 31-én		T e h e r	1890. dec. 31-én		1891. évi decemb. 31-én	
	frt	kr	frt	kr		frt	kr	frt	kr
Ingtanokra betáblázott kölesönök . . .	2.265,639	05	2.219,846	85	Befizetett részvénytőke	100,000	—	100,000	—
Községi kölesönök	15,000	—	23,450	—	Tartalék és nyugdíjalap	57,516	47	61,453	97
Leszámitolt váltók	328,185	85	267,489	58	Külön tartalékalap értékpapírokra . . .	16,373	01	16,644	26
Jelzálogilag biztosított váltókölesönök .	181,409	—	165,139	—	Betételek 5% kamatozásra	2.205,917	54	478,144	87
Értékpapírokra adott előlegek	25,280	80	32,173	78	" 4 1/2% " 	919,389	35	3.037,524	55
Regále megváltási kötvények és államo- sított magyar vasuti részvények . . .	700,200	—	1.005,112	50	" 4% " 	145,830	79	239,399	31
Államosított vasuti részvények után 1891. 31/12. járuló kamatok	4,497	—	5,750	—	A betételek után 31/12-ig járuló kamatok	72,363	11	60,000	79
A Magyar Általános Hitelbanknál	—	—	151,896	96	A betéti kamatok után kamadó	7,236	32	6,000	08
A Magyar Általános Hitelbanktól 31/12-ig kamatok	—	—	612	—	Hitelegyleti biztosítéki alap	1,865	91	1,316	08
Végrehajtási árverésen megvett bérház	44,654	20	44,654	20	" " " kamatai	86	64	94	50
Az intézeti 157. sz. ház értéke	49,570	60	49,570	60	Előre bevett kamatok	29,561	22	29,670	49
Postatakarékpénztári cheque-számlán . .	150	—	143	46	Beszedett betáblázási illetékek	476	70	427	25
Hátralékos kamatok	18,592	41	13,248	23	Osztrák-Magyar Bank Szabadkai Fiók- intézetének	819	5	9,646	86
A felszerelési tárgyak értéke	5,550	77	5,633	04	Osztrák-Magyar Banknak viszl. váltókért	123,341	05	—	—
Az Oszt.-Magy. Banktól közvetítési díjak	—	—	51	90	Tiszta jövedelem	37,479	63	40,437	46
Végrehajtási árverésen megvett ingatlan	214	10	—	—					
Pénzkészlet	79,313	54	95,988	37					
	3.718,257	32	4.080,760	47		3.718,257	32	4.080,760	47

Barthol József s. k.,
igazgató.

Zombor, 1892. évi január hó 12-én.

Csarsch Sándor s. k.,
főkönyvelő.

Meghívó.

A jankováci takarékpénztár részvénytársaság
1892. évi február hó 7-én délután 2 órakor
az intézet helyiségében

rendes évi közgyűlését

tartja, melyre az intézet részvényesei tisztelettel meghívottnak.

A közgyűlés tárgyai:

- I. Az igazgatóság és felügyelő bizottság jelentése a lefolyt üzleti évről.
- II. Az igazgatóság és felügyelő bizottság által megvizsgált mérleg betéjesztése és ennek jóváhagyása, úgy az igazgatóság és felügyelő bizottság felmentése, és a nyereség felosztásának elhatározása.
- III. Az igazgatósági tagok 1/3-ának vagyis 5 tagnak nevezetesen: Blau Ignác, Kelle Ferenc, Kovács Antal, Mészáros Máttyás és Zámbo Ignác, továbbá 3 felügyelő bizottsági tag kilépése folytán megüresült állásoknak titkos szavazás útján leendő betöltése, azon megjegyzéssel, hogy a kilépők újra megválaszthatók.
- IV. A közgyűlési jegyzőkönyv hitelesítésére 2 tag választása.

Figyelmeztetés.

54. §. Minden részvényes, ki a közgyűlésen jogait gyakorolni óhajtja, tartozik a közgyűlést megelőzőleg 24 órával részvényeit s meghatalmazásait az intézeti igazgatóságnál letenni, a mikor erről elismervényt kap, melyben egyszersmind szavazatának száma is kiteendő.

A letett részvényekről az igazgatóság által összeállított névjegyzéket — a letett részvényeket — valamint a meghatalmazásokat is a felügyelő bizottság átvizsgálja tartozik, s ennek megtörténtét a közgyűléshez intézendő jelentésében köteles megemlíteni.

VAGYON.		Mérleg-számla 1891. december 31-én.		TEHER.	
Pénztár készlet	1551	02	Részvény alaptőke	40000	—
Értékpapír	12140	—	Tartalék alaptőke	4625	—
Váltó	83015	—	Takarékbetét és tökesített kamat	87176	90
658 drb	55203	—	Osztrák-magyar bank (Szabadkai fiókintézet)	14173	27
Kötelezvény 1080 "	11979	—	Pesti magyar kereskedelmi bank	6819	—
Jelzálog kölesön 17 "	456	40	Hetibetét D.	2316	71
Ingtalan	—	—	Adótartalék	250	—
			Kamat átmeneti 1892. évre	1600	—
			Nyeresmény	7383	54
				164344	42
				164344	42

Jankovác, 1892. január 4-én.

Madzinyi János s. k., Lövy Sándor s. k., Dr. Holländer Adolf s. k., Madzinyi Géza s. k., Brachfeld Zsigmond s. k.,
igazgató. igazgató. igazgató. pénztáros. könyvezető.

Ezen mérleg-számla az intézeti könyvekkel egyezőnek és helyesnek találtatott.

3—2 Jankovác, 1892. január 7-én.
Kubinszky Pál s. k., Szücs Lajos s. k., Schöffler József s. k.,
felügy. biz. tag. felügy. biz. tag. felügy. biz. tag.

Pályázati hirdetmény.

Csávolyon (Bácsm.) a róm. kath. német-magyar-dalmát vegyes iskolánál, elhalálozás folytán megüresült tanítói állásra 1892. évi január hó 30-ig pályázat nyitattik. Az állás javadalma 400 forint készpénz, havi előleges részletekben, 50 frt lakbér, 4 erdei öl lágy hasábfá. A megválasztott tanító köteleztetik az iskolaszék által szabadon kijelölendő osztályt vezetni, s a törvény által előírt tantárgyakat tanítani. Az állás azonnal elfoglalandó. A kellőleg felszerelt nyomdákban a csávolyi r. kath. iskolaszékre címezve nagys. és főt. Berényi Dániel ker. esperes urhoz Bajára küldendők. Dalmát nyelvben jártasak előnyben részesülnek.

Csávoly, 1892. évi január hó 13-án.

Dr. Szucsics Sándor,
iskolaszéki elnök.

Hirdetmény.

A közlegő választásokra felhívjuk a mélyen tisztelt képviselőjelölt urak figyelmét kitünő minőségű

söreinkre

úgy hordókban mint palackokban.

Zombor, 1892. évi január hó 15.

Kiváló tisztelettel

Antits A. M. és társa

ifj. Hagenmacher Henrik budafoki
sörház raktára,
Zombor, Konyovits-utca.

Zombor, 1891. Bittermann Nándor könyv- és könyvendéjéből.

75. szám. Tiszakalmánfalva telepés közs. előjáróitól.
1892.

Pályázati hirdetmény.

Tiszakalmánfalva telepítvényes községben a rendőrségi szolgálat ellátására ideiglenesen szervezett, s a telepítvényesek önálló községgé leendő alakulásáig érvényben levő szabályzat értelmében alkalmazandó egy rendőrszervező és három gyalogrendőr állásra ezennel pályázat hirdettetik.

A rendőrségre vonatkozó szervezési szabályzat 7. §. alapján rendőrnek következők egyének alkalmazhatók:

- a) magyar honpolgárok;
- b) védőkötelezettségüknek megfeleltek, 24-ik életévüket betöltötték, a 60-at pedig el nem érték;
- c) fedhetlen erkölcsűek s teljesen rovatlan előéletűek;
- d) teljesen egészségesek;
- e) irni olvasni tudnak, a magyar és német nyelvet bírják;
- f) az őrsvezetői állásra pályázótól megkívántatik ezeken kívül még, hogy a magyar nyelvet szó- és írásban bírja.

Az őrsvezető évi fizetése 300 forint, a rendőröké fejenként 240 frt, havi utólagos részletekben kifizetve. A rendőrség köteles ezen járás területére nézve előírt egyenruhát viselni, melyet sajátjából tartozik beszerezni azon kedvezményvel, hogy az egyenruha ára havi egyenlő részletekben fog fizetéséből levonni.

Felhívottnak tehát mindazok, akik ezen állások valamelyikét elnyerni óhajtják, kellően felszerelt kérvényeiket folyó évi január hó 25-ig ezen telepés község jegyzői hivatalánál annál is inkább benyújtani el ne mulasszák, mivel a később beérkező pályamunkák figyelembe vételni nem fognak.

Kelt Tiszakalmánfalván, 1892. évi január hó 14-én.

Veninger Mihály, Csizmar Károly,
közs. jegyző. bíró.

Élővirágokból

báli, eljegyzési, menyasszonyi, asztali, cotillion, alkalmi, mell-, és koszorusleányok részére

virág-csokrok.

Továbbá különféle alkalmakra szinte élővirágokból a legujabb, legdivatosabb és legcsinosabb kiállításban, ízlésseljesen készített

KOSZORÚK

a legjutányosabb árakban megrendelhetők

Zomborban

Göser Vida

Zombor sz. kir. város főkeresztényül.

Kéretnek az igen tisztelt megrendelők, hogy a báli, menyasszonyi vagy koszorusleányok részére rendelendő csokrokna az öltözék színét velem tudatni.

3—2